

Αντιφώνησις της Α. Θ. Παναγιότητος, του Οικουμενικού Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου κατά την επίσημον Δοξολογίαν εις τον Ιερόν Μητροπολιτικόν Ναόν Αγίου Νικολάου Βόλου (Βόλος, 23 Ιουνίου 2023)

* * *

Ιερώτατε Μητροπολίτα Δημητριάδος και Αλμυρού κ. Ιγνάτιε,
Τιμιώτατοι αδελφοί Ιεράρχαι,
Ευλαβέστατοι Κληρικοί,
Εξοχώτατε κύριε Περιφερειάρχη της Περιφέρειας Θεσσαλίας,
Εντιμότατε κύριε Δήμαρχη της πόλεως του Βόλου, και λοιποί εκπρόσωποι των Αρχών
Πολυφίλητε και ευσεβέστατε Λαέ του Βόλου και της Μαγνησίας,

Είθισται να λέγεται ότι όσον ο άνθρωπος μεγαλώνει επιζητεί να επιστρέφει εις τόπους ηγαπημένους, και
όντως ο Βόλος και η μείζων περιοχή της Μαγνησίας κατέχουν εις την καρδίαν μας θέσιν περίοπτον, καθ' ότι
συνεδέσθημεν με τα μέρη αυτά παλαιόθεν διά δεσμών ισχυρών και ακαταλύτων.

Και ιδού σήμερον επιστρέφομεν εις τον όμορφον τόπον σας, μετά παρέλευσιν τριάκοντα και πλέον ετών
από της πρώτης επισκέψεώς μας ως μέλους της τιμίας Συνοδείας του αιιδίμου Πατριάρχου Δημητρίου, και
ύστερον από εικοσαετίαν και πλέον, ότε ευρέθημεν εις τον Βόλον, ως Οικουμενικός Πατριάρχης, διά την
παραλαβήν της εξαιρετού τιμητικής διακρίσεως του επιτίμου διδάκτορος του Πανεπιστημίου Θεσσαλίας.

Με πολλήν χαράν και συγκίνησιν απεδέχθημεν την ευγενικήν κοινήν πρόσκλησιν του Ιερωτάτου
Μητροπολίτου Δημητριάδος και Αλμυρού κυρίου Ιγνατίου, εκλεκτού και προσφιλεστάτου αδελφού και
συλλειτουργού, και του Εντιμοτάτου Δημάρχου κυρίου Αχιλλέως Μπέου, να έλθωμεν εις τον Βόλον διά
τρίτην φοράν, διό και εκφράζομεν την μυχιοκάρδιον ευχαριστίαν διά την πολύτιμον ευκαιρίαν αυτήν και
καταθέτομεν την ευγνωμοσύνην μας ενώπιον πάντων, ιδίως δε ενώπιον του ευσεβούς και φιλοχρίστου
λαού του Βόλου, ο οποίος πάντοτε διαδηλώνει με ενθουσιασμόν τα ειλικρινή αισθήματα και τον σεβασμόν
του διά την Μεγάλην Εκκλησίαν, το ιερόν Κέντρον του Γένους, αλλά και διά το ταπεινόν πρόσωπον του
Πατριάρχου. Πατρικώς κατασπαζόμεθα άπαντας μετά πολλής αγάπης και τιμής και απονέμομεν εγκαρδίως
την Πατριαρχικήν ημών ευλογίαν και ευχήν.

«Τάξις άρίστη, παντός αρχομένου και λόγου και πράγματος, εκ Θεού τε άρχεσθαι, και εις Θεόν
αναπαύεσθαι, κατά την θεολόγον φωνήν», λέγουν οι θειότατοι Πατέρες της αγίας εν Τρούλλω Πενθέκτης
Οικουμενικής Συνόδου, δανειζόμενοι την σχετικήν απόφασιν του Γρηγορίου του Θεολόγου, διό και
άρχεται η ευλογητή αυτή επίσκεψις εις τον Βόλον από τον περίλαμπρον και μεγαλοπρεπέστατον Ναόν του
εν Αγίοις πατρός ημών Νικολάου Αρχιεπισκόπου Μύρων της Λυκίας, του λαοφιλήτου και θαυματουργού,

όστις εφορά τον εύδιον λιμένα του Βόλου και περιπολεύει τας οδούς και τας συνοικίας της πόλεως και ευλογεί και σκέπει και ενωτίζεται τας προσευχάς και τας αγωνίας των χριστιανών. Ταπεινός και ημεῖς προσκυνηταὶ ἤλθομεν και αποδίδομεν δόξαν, ευχαριστίαν και προσκύνησιν εις τον εν Τριάδι ένα και αληθινόν Θεόν, διότι και πάλιν ωδήγησε τα βήματά μας εις αυτόν τον ευλογημένον τόπον· και καταθέτομεν τιμήν και γέρας εις τον άγιον Νικόλαον, εις τον Ναόν του οποίου ιστάμεθα, και ο οποίος αποτελεί σημείον αναφοράς διά την πόλιν ολόκληρον και τους κατοίκους, όχι μόνον ως αριστουργηματικής τεχνοτροπίας μνημείον, αλλά κυρίως διότι συνιστά την απόδειξιν της ευσεβείας και της πίστεως των Βολιωτών.

Από του ιερού τούτου τόπου, λοιπόν, αρχόμεθα της επισκέψεώς μας, εν δοξολογία προς τον εν Τριάδι Θεόν, διά να ακολουθήσουν όλα εκείναι αι θαυμάσαι εκδηλώσεις του επισήμου προγράμματος και μάλιστα η Ναυτική Εβδομάς, η οποία είναι εφέτος αφιερωμένη εις την ιδιαίτεράν πατρίδα μας, την φιλότιμον και πολυτλήμονα Ίμβρον, γεγονός το οποίον μας συνεκίνησε βαθύτατα και επλήρωσε την καρδίαν μας χαράς και αγαλλιάσεως.

Έχετε το προνόμιον να ζητε εις μίαν ωραίαν και σύγχρονον πόλιν, κειμένην εις τον μυχόν του Παγασητικού Κόλπου και εις τας παρυφάς του Όρους των Κενταύρων, και συνδυάζουσιν, τοιουτοτρόπως, τα θέλγητρα της θαλάσσης και το ησύχιον των ορέων εις μίαν μοναδικήν αρμονικήν σύνθεσιν.

Αλλ' όμως ο Βόλος δεν διαθέτει μόνον φυσικόν κάλλος και συγχρόνους υποδομάς. Είναι μία πόλις ακμάζουσα με πλούτον υλικόν αλλά κυρίως πνευματικόν, καθώς υπάρχουν εδώ πανεπιστήμιον, θέατρα, πολιτιστικοί όμιλοι, εστία και σωματεία, τα οποία στηρίζονται και ενθαρρύνονται από την δραστήριον και ακάματον Δημοτικήν Αρχήν και την Περιφέρειαν Θεσσαλίας.

Ασφαλώς, εις τον Βόλον παραιοί και μία θάλλουσα τοπική Εκκλησία, της οποίας επισκοπεῖ ο σεμνός, μεμορφωμένος και φίλεργος Μητροπολίτης Δημητριάδος και Αλμυρού κύριος Ιγνάτιος, όστις πρωτοστατεῖ εις το όλον έργον της Μητροπόλεως, το οποίον είναι, όχι μόνον ποσοτικόν, αλλά κυρίως ποιοτικόν.

Απευθύνομεν προς τον άγιον Δημητριάδος τους λόγους του Αποστόλου των Εθνών Παύλου προς τον εκατόνταρχον Κορνήλιον: «Αι προσευχαί σου και αι ελεημοσύναι σου ανέβησαν εις μνημόσυνον ενώπιον του Θεού», (Πραξ. ι', 4), διότι όντως είναι ανήρ «ευσεβής και φοβούμενος τον Θεόν...», ποιων τε ελεημοσύνας πολλάς τω λαώ και δεόμενος του Θεού διά παντός» (πρβλ. Πραξ. ι', 2).

Η Αγία ημών Εκκλησία δεν αποτελεί φιλανθρωπικόν οργανισμόν με αποκλειστικόν ή πρώτιστον σκοπόν την ανακούφισιν των υλικών, συναισθηματικών ή ψυχολογικών, και, εν ενί λόγω ειπείν, προσκαίρων αναγκών του ανθρώπου, διότι «ουκ επ' άρτω μόνω ζήσεται ο άνθρωπος, αλλ' επί παντί ρήματι εκπορευομένω διά στόματος Θεού» (Ματθ. δ', 4).

Βασική όμως, προϋπόθεσις διά να δυνηθή ο άνθρωπος να τραφή διά του λόγου του Θεού είναι, απαραιτήτως, η κάλυψις των στοιχειωδών αναγκών αυτού, διό και η Εκκλησία από της πρώτης Αποστολικής εποχής ασκεί την ελεημοσύνην, την φιλανθρωπίαν και, εν γένει, την ευποιάν ως απαραίτητον και απολύτως αναγκαίον μέρος της λειτουργίας της, πάντοτε εν αναφορά ασφαλώς προς την Θείαν Ευχαριστίαν, εκ της οποίας αφορμώνται και εις την οποίαν κατατείνουν όλα αι δραστηριότητες.

Άλλωστε, ουδόλως τυχαίον ή συμπτωματικόν γεγονός αποτελεί η εκλογή των επτά Διακόνων, οι οποίοι εφεφορτίσθησαν υπό των θείων Αποστόλων με την «διακονίαν των τραπεζών» και «κατεστάθησαν επί της χρείας ταύτης» (πρβλ. Πραξ. στ', 3). Τοιούτων καλών έργων είναι πλήρης ο Ποιμενάρχης του τόπου, άγιος Δημητριάδος.

Ακροθιγώς και ενδεικτικώς αναφέρονται μόνον τους «Ιατρούς της Αγάπης», την ποιμαντική διακονία των ασθενών και των εν φυλακαίς όντων, τον «Σταθμόν Πρώτων Κοινωνικών Βοηθειών», τα συσσίτια παροχής δωρεάν χιλιάδων μερίδων φαγητού, τον Βρεφονηπιακόν Σταθμόν, καθώς και τα πολλαπλά προγράμματα εις τον τομέα της Κατηχήσεως και της Νεότητος, τα οποία αποτελούν πρότυπον λειτουργίας Μητροπόλεως διά την διασφάλισιν του μέλλοντος των νέων γενεών.

Πέραν τούτων όμως, ιδιαιτέρας μνείας και προσοχής αξίζει η αναφορά εις την περιώνυμον Ακαδημίαν Θεολογικών Σπουδών Βόλου, ήτις αποτελεί ένα σύγχρονον και άρτιον ερευνητικόν κέντρον μελέτης και σπουδής της Ορθοδόξου Θεολογίας με πλουσίαν εκδοτικήν παραγωγήν, διοργάνωσιν συνεδρίων και ποικίλων άλλων δράσεων, αι οποίαι δεικνύουν τας σοβαράς θεολογικάς ζυμώσεις και συζητήσεις, αι οποίαι αναπτύσσονται ενταύθα περί των απασχολούντων την Εκκλησίαν και την κοινωνίαν θεμάτων.

Και ασφαλώς θα ήτο μεγίστη παράλειψις να μη υπογραμμισθή η όλη εκκλησιολογική και θεολογική παρουσία του αδελφού Ιγνατίου εις την Ιεραρχίαν της Αγιοτάτης Εκκλησίας της Ελλάδος, ως εκλεκτού και πεφωτισμένου συμπαρέδρου, ο οποίος συμβάλλει εις την εκκλησιαστικήν ενότητα, παρεμβαίνων σοφώς και λυσιτελώς διά τα φλέγοντα ζητήματα της Εκκλησίας.

Εν αυτώ τω πνεύματι εξ άλλου, βασική μέριμνα του Ποιμενάρχου και της θεοσώστου ταύτης Μητροπόλεως είναι και η προετοιμασία πολλών αξίων, ικανών και κατηρτισμένων στελεχών, τα οποία διακονούν την Εκκλησίαν από πολλάς ευθυνοφόρους θέσεις, όπως είναι ο επαξίως εσχάτως προαχθείς εις αρχιερέα άγιος Αιτωλίας και Ακαρνανίας κ. Δαμασκηνός, οι Αρχιεπισκόποι Αθηνών κυρόν Χριστόδουλον, τον από Δημητριάδος, τον φλογερόν και γνήσιον Ποιμένα, μετά του οποίου συνεδέθημεν αρρήκτως και μετά του οποίου, παρά τας διαφορετικές απόψεις μας εις ωρισμένα θέματα, η αδελφική αγάπη ουδέποτε εψύγη, δεόμεθα δε, αυτήν την ιεράν στιγμήν, υπέρ αναπαύσεως της μακαρίας αυτού ψυχής εν Χώρα Ζώντων.

Πατέρες και αδελφοί,

Περαίνοντες τας ολίγας αυτάς σκέψεις, επαναφέρω τον λόγον εις την νοσταλγικήν ανάμνησιν των παλαιότερων επισκέψεών μας εις την πόλιν του Βόλου και αναμνησκόμεθα των παλαιών και των περασμένων στιγμών και των ηγαπημένων προσώπων, μάλιστα δε των προαπελθόντων, ιδιαιτέρως δε ανακαλούμεν εις την μνήμην μας τον αείμνηστον Αρχιεπίσκοπον Αθηνών κυρόν Χριστόδουλον, τον από Δημητριάδος, τον φλογερόν και γνήσιον Ποιμένα, μετά του οποίου συνεδέθημεν αρρήκτως και μετά του οποίου, παρά τας διαφορετικές απόψεις μας εις ωρισμένα θέματα, η αδελφική αγάπη ουδέποτε εψύγη, δεόμεθα δε, αυτήν την ιεράν στιγμήν, υπέρ αναπαύσεως της μακαρίας αυτού ψυχής εν Χώρα Ζώντων.

Απευθύνομεν διά μίαν εισέτι φοράν ευγνώμονας ευχαριστίας προς τον Ιερώτατον και πεφιλημένον αδελφόν Μητροπολίτην κύριον Ιγνάτιον, προς δε και προς τον Εξοχώτατον Περιφερειάρχην Θεσσαλίας κύριον Κωνσταντίνον Αγοραστόν και τον Εντιμότατον Δήμαρχον Βόλου κύριον Αχιλλέα Μπέον διά την λίαν τιμητικήν πρόσκλησιν και υποδοχήν, και ευλογούμεν πατρικώς και Πατριαρχικώς άπαντας.

Ο Χριστός εν τω μέσω ημών!